ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី
លេខ:៣៥៨
ចុះថ្ងៃទី០២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២
សាលដីកា
លេខ:១០៣
ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៤

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី១៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៤ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ:

១-ឯកឧត្តម .... ជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ
២-លោក .... ជាចៅក្រម
៣-លោក .... ជាចៅក្រម
៤-លោក .... ជាចៅក្រមរបាយការណ៍
៥-លោក .... ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី

-លោក ....

តំណាងមហាអយ្យការ

-ឯកឧត្តម .... ជាអគ្គព្រះរាជអាជ្ញារង

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ពីសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១០៤(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៥៩៣ចុះថ្ងៃទី១០ខែកញ្ញាឆ្នាំ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍រវាង:

ដើមចោទឈ្មោះសម (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុសអាយុ៤០ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរមុខរបរធ្វើស្រែ ទីលំនៅភូមិគីឡូម៉ែត៤ ឃុំប៉ោយប៉ែត ស្រុកអូរជ្រៅ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ។ ឪពុកឈ្មោះជា សឿន (ស) ម្តាយឈ្មោះឆេង មាច(រ) ប្រពន្ធឈ្មោះចាន់ យឿង ។

មានមេធាវីលោក .... និងលោក .... ។

ចុងចម្លើយឈ្មោះពទង (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុសអាយុ៣៨ឆ្នាំជាតិខ្មែរមុខរបរ ប៉ូលីស ទីលំនៅគីឡូម៉ែត៤ ឃុំប៉ោយប៉ែត ស្រុកអូរជ្រៅ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ។ ឪពុកឈ្មោះពុទ្ធិ ថានី(រ)ម្តាយឈ្មោះចាំង លាប (ស) ប្រពន្ធឈ្មោះប៉ែន សោភា ។

កម្មវត្ថុបណ្តឹង: ប្តឹងទាមទារដីទំហំ ៣ ហិកតា ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៧៦ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះចាន់ យឿង ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១០៤(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចសាលដីកាទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣៥៨ចុះថ្ងៃទី០២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២របស់តុលាការ កំពូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី០៩-០៦-២០០០ របស់ដើមចោទឈ្មោះសម ប្តឹងទាមទារសុំសិទ្ធិគ្រប់គ្រងដីស្រែទំហំ០៣ហិកតា ចំណុចគោស្បែង ភូមិគីឡូម៉ែតលេខ៤ ឃុំប៉ោយប៉ែតពីឈ្មោះពទង ដោយអាងហេតុថា ដីស្រែទំនាស់ចំនួន០៣ហិកតានេះ ខ្លួនបានកាន់កាប់ និងបង្កបង្កើនផលស្រូវជារៀងរាល់ឆ្នាំ ។ លុះមកដល់ក្នុងកំឡុងខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៩ ស្រាប់តែឈ្មោះពទង បានទៅភ្ជួររាស់លើដីស្រែនេះ ធ្វើឱ្យខូចខាតផលដំណាំរបស់ខ្លួនដែលកំពុងលូតលាស់អស់ចំនួន០១ហិកតា និងបានអះអាងថា ដីស្រែទាំង០៣ហិកតានេះ គាត់បានទិញពីឈ្មោះគិល ទឹម អតីតប្រធានភូមិគីឡូម៉ែតលេខ៤ ឃុំប៉ោយប៉ែត ស្រុកអូរជ្រៅ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ដោយលបលួច ធ្វើប្លង់កម្មសិទ្ធិក្លែងក្លាយដើម្បីលក់ដីស្រែនេះ ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៥៨ ចុះថ្ងៃទី០៣ខែសីហាឆ្នាំ២០០១ របស់តុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី០៩-០៦-២០០០ របស់ឈ្មោះសម ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

២-ប្រគល់ដីទំនាស់ ដែលមានព្រំប្រទល់ខាងជើងទល់នឹងដីរបស់អន ធន ខាងត្បូងទល់នឹងឈ្មោះឈួន ហៃ ខាងលិច និងខាងកើត ទល់នឹងដីរបស់សម ឱ្យទៅឈ្មោះពទង កាន់កាប់ជាកម្មសិទ្ធិ កាលណាសាលក្រមចូលជាស្ថាពរ ។

៣-បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះសម បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី និងពន្ធសមាមាត្រ១%នៃតំលៃដីទំនាស់ កាលណាសាលក្រមចូលជាស្ថាពរ ។

សាលក្រមនេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូភាគី បើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០១ របស់ឈ្មោះចាន់ យឿង ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៥៨ ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០១ របស់តុលាការ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ត្រង់ចំណុចសាលក្រមទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១០៤(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០១ របស់ឈ្មោះចាន់ យឿង ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៥៨ ចុះថ្ងៃទី០៣ សីហា ២០០១ របស់ តុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ទុកជាបានការដដែល ។

៣-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីដាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន១៣.០០០៛ ដែលចុងចម្លើយ បានបង់ទុករួច ហើយ គឺពន្ធហ្នឹង និងពន្ធចុះបញ្ជីក្តីចំនួន២៥៥០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ចំនួន៤៥០៛ ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះចំនួន៥.០០០៛ និងអាជ្ញាធរតុលាការចំនួន៥០០០៛ ។

៤-សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខតំណាងដើមចោទ និងចុងចម្លើយ បើកផ្លូវប្តឹងសាទុក្ខតាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៧៦ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះចាន់ យឿង ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១០៤(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនាឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចសាលដីកាទាំងមូល ។

បានឃើញសារណាការពារចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ឈ្មោះធូ ហុក តំណាងឱ្យប្រពន្ធរបស់ដើមចោទឈ្មោះចាន់ យឿង ។

បានឃើញសារណាតបចុះថ្ងៃទី០៧ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ឈ្មោះពទង ។

បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់តំណាងមហាអយ្យការបានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា : រឿងនេះតុលាការថ្នាក់ក្រោមពុំទាន់បានពិចារណាលើកិច្ចសន្យាទិញ-លក់ និងចុះអង្កេតនៅឡើយទេ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះចាន់ យឿង នាពេលសវនាការថា : ដីទំនាស់នេះខ្លួនបានកាន់កាប់បង្កបង្កើនផលតាំងពីឆ្នាំ១៩៨១ មក ។ នៅឆ្នាំ១៩៨៤ ឈ្មោះតឹល ទឹម មកសុំដូរដីជាមួយខ្លួន ក្នុងការដោះដូរនោះ គឺឈ្មោះតឹល ទឹម យកក្រដាសសៀវភៅមកសរសេរកិច្ចសន្យាដោយផ្ទាល់ដៃតែម្តង ។ ម្យ៉ាងទៀត តាមគំនូសប្លង់ស្រុកអូរជ្រៅពុំបានកំណត់ព្រំច្បាស់លាស់ទេ ហើយមានលក្ខណៈផ្ទុយគ្នាទៀត ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះពទង នាពេលសវនាការថា ដីស្រែទំនាស់០៣ហិកតានេះបានទិញពីឈ្មោះតឹល ទឹម ដោយមានសាក្សីសំអាងច្បាស់លាស់ដូចជា នូ សារ៉ែន ទូច សឿន,ឈួន ហៃ ស៊ុន ប៊ុនថន ជា ចំរើន ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោក....... ជាមេធាវីការពារឱ្យដើមចោទនាពេលសវនាការថា: រឿងដីទំនាស់ទំហំ២០០ម គុណ ១៥០ម នេះ គឺធ្លាប់មានបញ្ហាពីការក្លែងលិខិត របស់ខុទ្ទកាល័យ សម្តេច ជា ស៊ីម រហូតមានការចាប់ឈ្មោះតឹល ទឹម ដាក់គុក ។ ដូច្នេះការដែលតុលាការសម្រេចប្រគល់ដី ដែលគេបានដឹងថា ឈ្មោះតឹល ទឹម បានក្លែងយកមកនោះទៅជា ដីរបស់តឹល ទឹម វិញគឺជាការបំពានដោយចេតនាទៅលើគតិច្បាប់ ។

សុំឱ្យតុលាការបដិសេធសាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ចោល និងសុំឱ្យចុះអង្កេតឡើងវិញ ។

បានស្ដាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់លោក .... មេធាវីការពារឲ្យដើមចោទ នាពេលសវនាការថា : ក្នុងការសម្រេចសេចក្ដីរបស់តុលាការកន្លងមក ត្រូវបានសម្រេចយកទាំងដី ដែលភាគីកូនក្ដីខ្លួនបានដូរជាមួយលោកថាច់ កុសល ។

កន្លងមក តុលាការពុំបានកោះហៅឈ្មោះថាច់ កុសល មកឆ្លើយបំភ្លឺ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ក្នុងរឿងក្ដីនេះទេ ។

សុំឯកឧត្ដមប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះបដិសេធសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ចោល ហើយសុំឱ្យចុះអង្កេតឱ្យបានច្បាស់លាស់ ។

- ក្រោយពីបានស្ដាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្ដាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្ដាប់ចម្លើយរបស់គូភាគី និងសេចក្ដីសន្និដ្ឋានការពាររបស់មេធាវីដើមចោទ

- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

-យល់ឃើញថា បណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ២៧៦ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះចាន់ យឿង ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះមកជំនុំជំរះបានដោយយោងតាមមាត្រា ១៤ នៃច្បាប់ស្ដីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្ដី ។

- យល់ឃើញថា ការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍ ក៏ដូចជាតុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យដែរ ដែលបានសម្រេចប្រគល់ដីទំនាស់ឱ្យទៅឈ្មោះពទង កាន់កាប់ជាកម្មសិទ្ធិ ដោយអាងហេតុថា ចុងចម្លើយ និងសាក្សីថា លោកពទង បានទិញដីនេះពីឈ្មោះតឹល ទឹម ដែលបានរុករាន និងបង្កបង្កើនផលតាំងពីឆ្នាំ ១៩៩១ រហូតដល់ឆ្នាំ១៩៩៩ ទើបលក់ឱ្យលោកពទង នោះពុំទាន់មានសំអាងគ្រប់គ្រាន់ទេ ពីព្រោះថា:

- តុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យ និងសាលាឧទ្ធរណ៍កំណត់ព្រំប្រទល់ដីទំនាស់ តាមចម្លើយសាក្សីចុងចម្លើយថា ខាងជើងទល់នឹងដីឈ្មោះអន ឆាន ខាងលិច និងខាងកើតទល់ នឹងដីឈ្មោះសម ។ ប៉ុន្តែតាមគំនូសប្លង់ទីតាំងដីទំនាស់ចុះថ្ងៃទី១៧-០៥-២០០២ របស់ការិយាល័យរៀបចំដែនដីនគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងភូមិបាលស្រុកអូរជ្រៅ និងតាមចម្លើយរបស់ដើមចោទ និងចុងចម្លើយពេលសវនាការនេះ បញ្ជាក់ថា ព្រំប្រទល់ខាងជើង គឺទល់នឹងចាន់ យឿង និងហ៊ិន ឆង ពុំមានឈ្មោះអន ឆាន ទេ ហើយព្រំប្រទល់ខាងលិច គឺទល់នឹងឈ្មោះគង់ សុផាត និងឈ្មោះមួង វិបុល ពុំមានឈ្មោះសម ទេ ។

-តាមគំនូសប្លង់ចុះថ្ងៃទី១៧-០៥-២០០២ និងចុះថ្ងៃទី២៤-០១-២០០២ របស់ការិយាល័យរៀបចំដែនដីនគរូបនីយកម្មសំណង់ និងភូមិបាលស្រុកអូរជ្រៅ ពុំដូចគ្នាទេ ។

-យល់ឃើញថា ការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍យល់ឃើញថាលិខិតដូរដីចុះថ្ងៃ២៥-០៣-១៩៩៤ រវាងដើមចោទ និងលោកតឹល ទឹម ពុំមានច្បាប់ដើមនោះ ជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះដើមចោទបានបញ្ជាក់ថា

លិខិតច្បាប់ដើមនេះ បានបង្ហាញសាលាឧទ្ធរណ៍រួចហើយ ហើយនៅពេលសវនាការនេះ ដើមចោទក៏បានបង្ហាញតុលាការកំពូលដែរ ។

-យល់ឃើញថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១០៤(ឈ)ចុះថ្ងៃទី២៥ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈខុសឆ្គងទាំងទម្រង់ទាំងគតិច្បាប់។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តី ចំពោះមុខគូក្តី

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២៧៦ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះចាន់ យឿង ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-ទុកជាមោឃៈសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១០៤(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

៣-បង្វិលសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣៥៨ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២ របស់តុលាការកំពូល ទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ដើម្បីជំនុំជំរះជាថ្មីឡើងវិញ ។

៤-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន១៥.០០០៛ ដែលដើមចោទបានបង់ទុកនៅតុលាការកំពូលគឺ

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤.០០០៛ ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០៛ សម្រាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់.

-ចំណាយលើកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០៛ សរុប ១៩.០០០៛ ។

៥-សាលដីកានេះប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី១៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៤ ។